

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/105/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010102
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3823010102.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Miroslavy Šibíkovej a Mgr. Martina Vozára v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XXXX/XXX, F. G., na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. apríla 2026 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/19/2023 zo dňa 09.07.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/19/2023 zo dňa 09.07.2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) súd prvého stupňa rozhodol tak, že obžalovaných 1/ A. B. uznal za vinného z pokračovacieho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods.1, ods.3, písm. a), e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, s poukazom na § 135d) písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení zákona číslo 40/2024 Z.z. (ďalej len „Tr. zák.“), na tom skutkovom základe, že

- od presne nezisteného času roku 2017 až do dňa 31.12.2020 z doposiaľ presne nezistených miest si zabezpečoval a zadovážoval od neznámych osôb omamné a psychotropné látky - najmä kokaín, ktoré drogy následne neoprávnene prechovával a to najmä v rodinnom dome v A. C. H. I. D. E. XXXX/XXX, tiež v rodinnom dome v Obci G. E. XX, ale aj na rôznych iných miestach prievidzského okresu, ako aj v mŕtvych schránkach, ktoré sa nachádzali v katastrálnom území Obce Bojnice, pričom za účelom finančného profitu ich ďalej distribuoval a predával ďalším osobám, či už svojím dealerom alebo konečným konzumentom, ako napríklad J. A., A. A., K. E., A. G., pričom kokaín takto predával minimálne jedenkrát do mesiaca za sumu 100 eur za gram, konkrétne

J. A. predával kokaín v uvedenom období na rôznych miestach v Meste Prievidza nepravidelne, ale opakovane, asi tak raz za mesiac 1 až 2 gramy kokaínu za sumu 100 eur až 200 eur, teda za cenu 1 gram kokaínu za sumu 100 eur,

A. A. predával kokaín v uvedenom období na rôznych miestach v Meste Bojnice opakovane a to asi tak 1 - 2-krát do mesiaca a to po 1 - 2 gramoch kokaínu, pričom 1 gram predal za 100 eur,

K. E. predával kokaín v uvedenom období na rôznych miestach opakovane a to 0,5 gramu kokaínu za sumu 50 eur,

A. G. predal kokaín v presne nezistenom čase, v lete v roku 2017 alebo v roku 2018 a to v Prievidzi, na nezistenej čerpacej stanici PHM Slovnaft a to 3 gramy kokaínu za sumu 300 eur a asi o mesiac neskôr aj v Bratislave na Hradskej ulici, pri Pentagone, konkrétne 1 gram kokaínu za sumu 100 eur,

príčom kokaín je zaradený v zmysle Zákona číslo 139/1998 Z.z. O omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorých je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR, ktorým nedisponoval, pričom v uvedenom období sa dopustil aj nasledujúceho protiprávneho konania a to tým spôsobom, že

dňa 07.06.2019 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v okrese Prievidza odovzdal K. E. za účelom ďalšieho predaja omamnú a psychotropnú látku - konkrétne kokaín, ktorý ju následne dňa 07.06.2019 v čase okolo 15:00 hodiny v Meste Bojnice, časť Dubnica, na parkovisku pri futbalovom ihrisku cez J. A. predal za sumu 1.000 eur osobe L. A., pričom sa jednalo o skladačku z alobalu o rozmeroch 5 x 3 centimetre s obsahom bieleho prášku, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava, číslo PPZ-KEU-BA- -M./XXXX táto látka obsahovala 9,733 gramu kokaínu s prímiesou levamizolu s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaínu 67,0 % hmotnostných, obsahujúca 6.521 mg absolútneho kokaínu, pričom predložené množstvo považoval ústav za minimálne 217 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), ktorého hodnota bola stanovená na 973,30 eur, pričom finančné prostriedky získané z uvedeného predaja následne K. E., ktorý ich prevzal od J. A., ktorý ich zas prevzal od L. A. odovzdal obžalovanému A. B.,

dňa 14.06.2019 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v okrese Prievidza odovzdal K. E. za účelom ďalšieho predaja omamnú a psychotropnú látku - konkrétne kokaín, ktorý dňa 14.06.2019 v čase okolo 14:40 hodiny v Meste Prievidza, pri Obchodnom dome KAUFAND cez J. A. predal za sumu 2.000 eur osobe L. A., pričom sa jednalo o igelitový sáčok o rozmeroch cca 20 x 15 centimetrov s obsahom bieleho prášku v tvare kvádra so zrezanými rohmi, ktorý mu zabezpečil K. E., pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, číslo PPZ-KEU-BA-EXP-2019/7848 táto látka obsahovala 21,177 gramu kokaínu s prímiesou levamizolu s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaínu 64,3 % hmotnostných, obsahujúca 13.617 mg absolútneho kokaínu, čo považoval ústav za minimálne 454 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), ktorého hodnota bola stanovená na 2.117,70 eur, pričom finančné prostriedky získané z uvedeného predaja následne K. E., ktorý ich prevzal od J. A., ktorý ich zas prevzal od L. A. odovzdal obžalovanému A. B.,

dňa 27.06.2019 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v okrese Prievidza odovzdal K. E. za účelom ďalšieho predaja omamnú a psychotropnú látku - konkrétne kokaín, ktorý dňa 27.06.2019 v čase okolo 15:00 hodiny v Meste Prievidza, na čerpacej stanici OMV predal za sumu 4.300 eur osobe L. A., pričom sa jednalo o zatavené vákuovo balené igelitové vrečko o rozmeroch cca 10 x 20 centimetrov s obsahom bieleho prášku, ktorý podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, číslo PPZ-KEU-BA-EXP-2019/8318 obsahoval 49,950 gramu kokaínu s prímiesou levamizolu s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaínu 65,9 % hmotnostných, obsahujúca 32.917 mg absolútneho kokaínu, čo ústav považoval za minimálne 1097 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), ktorého hodnota bola stanovená na 4.995 eur, pričom finančné prostriedky získané z uvedeného predaja následne K. E., ktorý ich prevzal od J. A., ktorý ich zas prevzal od L. A. odovzdal obžalovanému A. B..

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 173 ods.3 Tr. zák., § 38 ods.2 Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd zároveň napadnutým rozsudkom obžalovaného 2/ N. H., nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach, uznal za vinného z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods.1 Tr. zák., za čo mu súd podľa § 171 ods.1 Tr. zák., § 38 ods.2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace, ktorého výkon mu podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods.1 Tr. zák. podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Zároveň súd obžalovaného 2/ podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) oslobodil spod obžaloby Okresného prokurátora v Prievidzi, sp. zn. 2Pv 419/19/3307-125, pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d), ods.2 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na tam uvedenom skutkovom základe,

pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Obžalovaný H. sa deň po vyhlásení rozsudku vzdal práva na podanie odvolania aj za osoby oprávnené podať odvolanie v jeho mene. Prokurátor prítomný pri vyhlásení rozsudku sa vzdal práva podať proti nemu odvolanie vo vzťahu ku všetkým výrokom k oboj obžalovaným ihneď po vyhlásení rozsudku. Predmetný rozsudok teda nadobudol právoplatnosť voči obžalovanému 2/ N. H. dňom 10.07.2025.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť voči obžalovanému 1/ A. B., pretože ihneď po jeho vyhlásení podali obžalovaný A. B. ako aj jeho obhajca proti rozsudku odvolanie čo do výroku o vine, treste ako aj proti konaniu, ktoré tomu predbiehalo. Prokurátor prítomný pri vyhlásení rozsudku sa vzdal práva podať proti nemu odvolanie vo vzťahu ku všetkým výrokom k oboj obžalovaným ihneď po vyhlásení rozsudku.

Obžalovaný A. B. odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Podané odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/19/2023 zo dňa 09.07.2025, ktorým ma súd uznal za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, s poukazom na § 135 písm. d) Trestného zákona a odsúdil ma na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov odôvodňujem nasledovne. Súd pri hodnotení jednotlivých výpovedí postupoval formálne a nepostupoval dôsledne. Je to zrejme, aj zo samotného odôvodnenia, v ktorom na rozdiel od skutkovej vety, v ktorej som obvinený z predaja kokaínu v celom odôvodnení je spomínaný heroín. Ďalej poukazujem na skutočnosť, že v mojom prípade nebol žiaden záchyt drogy, ale celé obvinenie stojí len na svedeckých výpovediach. Záchyt kokaínu bol naopak uskutočnený u svedkov (odsúdených za obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami) K. E. a J. A.. Tento obchod bol monitorovaný príslušníkmi Policajného zboru za súčasného nasadenia agenta. Nie je teda zrejme, z akého dôvodu, pokiaľ by som bol zdrojom zaisteného kokaínu, by som nebol zadržaný spolu s týmito dvoma osobami, najmä keď išlo o sústavné monitorovanie zamerané nielen na pôvod drog, ale aj na odovzdanie peňazí a to za situácie, kedy tieto dve osoby neboli nijako obozretné a nepoužívali žiadne sofistikované metódy. Navyše pokiaľ súd podrobne preskúma obsah jednotlivých výpovedí týchto „svedkov“, je zrejme, že moje meno obaja vyslovili súčasne, po určitom čase, pričom moja osoba bola vykreslená v rôznych „vymyslených“ situáciách (ako dovoz drog zo zahraničia), na ktoré si pri výsluchu pred súdom už ani nepamätali. Nakoniec na základe výpovedí týchto dvoch svedkov bola vykonaná aj domová prehliadka a prehliadka nebytových priestorov a pozemkov, počas ktorých žiadne omamné a psychotropné látky zaistené neboli. Pokiaľ ide o osobu A. A. k tomu uvádzam, že síce ho poznám, avšak nešlo o môjho kamaráta. Pokiaľ by súd podrobne skúmal jeho výpoveď a to najmä z prípravného konania, všimol by si, že jeho výpoveď je ešte neurčitejšia a v mnohom odlišná od J. A. a K. E.. Pokiaľ ide o spôsob a miesta, na ktorých si odo mňa údajne drogy zabezpečoval a údaje chodil ku mne domov. Na hlavnom pojednávaní neuhádal ani jeden z obchodov, o ktorých v prípravnom konaní tvrdil, že sme sa pred nimi stretávali. Pokiaľ ide o osobu J. A., ten v prípravnom konaní uviedol, že kupoval drogy od K. E. a nevie, odkiaľ ich mal on. Ďalej si dovoľujem uviesť aj to, že súd čítal zápisnicu o výsluchu N. B., z ktorej bolo zrejme, že ide o intrigána, ktorý všetko vie, hoci nikde nebol. Práve on so mnou ma spory a on nahovoril A. G., aby so mnou skúsil dohodnúť nejaký drogový obchod. O nič také som ani nemal záujem a z tohto dôvodu sa to neuskutočnilo. To, že sú tu štyri osoby, ktoré tvrdia, že odo mňa drogy kupovali nie je pravda, avšak pravdou je, že som s niektorými z nich drogy užíval. Myslím si, že ich výpovede sú len dôsledkom snahy pomôcť sami sebe v trestnom konaní ((K. E., J. A.) resp. svojím rodinným príslušníkom (A. A.) alebo sa ochrániť pred podozrením z obchodovania s drogami (A. G.). Pokiaľ tu súd akcentuje aj na množstvo, ktoré zakúpil agent od J. A., k tomu uvádzam, že z vyšetrovacieho spisu je zrejme, že objednávky agenta sa stupňovali, pričom mohlo ísť aj o provokáciu zo strany agenta. Vzhľadom na skutočnosť, že J. A. a K. E. využili inštitút vyhlásenia o vine, postup agenta súd nepreskúmal. Podľa môjho názoru však za týchto okolností by súd musel preskúmať podmienky nasadenia agenta a jeho postupy vo vzťahu k osobám, na ktoré bol nasadený, aby mohol daný skutok a jeho rozsah posudzovať v tomto konaní. Pokiaľ ide o výšku trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov pre prípad uznania viny uvádzam, že súd nevyhodnotil všetky podstatné okolnosti. Podľa môjho názoru mal aj prihliadať na čas, ktorý uplynul od údajného spáchania skutku a na to, že som netrestaný. Podľa môjho názoru za daných okolností aj v prípade uznania viny súd môže ísť pod spodnú hranicu trestu odňatia slobody stanovenú za daný skutok. Vzhľadom na uvedené si dovoľujem súdu navrhnúť, aby napadnutý rozsudok zrušil a spod obžaloby ma oslobodil.“

Prokurátor sa k podanému odvolaniu obžalovaného do dňa konania verejného zasadnutia nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného A. B., prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu samosudcu okresného súdu (ďalej len ako „samosudca“), ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutého výroku rozsudku samosudcu o uznaní viny obžalovaného, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané procesné chyby v rámci konania, pričom odvolací súd nezistil v postupe samosudcu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Nakoľko obžalovaný náležite podrobne nezdôvodnil svoje odvolanie, resp. len formálne namietal odvolacie dôvody v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), teda podal odvolanie aj proti konaniu, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, bez bližšieho odôvodnenia svojho odvolania v časti týchto odvolacích dôvodov. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním obžalovaného B. napadnutých výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania nenamietal žiadne konkrétne procesné nedostatky. Pokiaľ obžalovaný v odôvodnení svojho odvolania namietal, že hoci je obžalovaný z predaja kokaínu, súd niekde v odôvodnení rozsudku používa slovo heroín. Odvolací súd poukazuje na to, že obžalovaný bol uznaný za vinného za to, že od presne nezisteného času roku 2017 do dňa 31.12.2020 z doposiaľ presne nezistených miest si zabezpečoval a zadovážoval od neznámych osôb omamné a psychotropné látky – najmä kokaín, ktoré drogy následne neoprávnene prechovával. Je potrebné uviesť, že hoci bol obžalovaný uznaný za vinného predovšetkým z predaja kokaínu a okresný súd v odôvodnení rozsudku uvádza namiesto toho heroín v niektorých častiach rozsudku, nie je to tak závažná procesná chyba, pre ktorú by odvolací súd mal zrušiť napadnutý rozsudok. Jedná sa len o písársku chybu, nakoľko po vykonanom rozsiahlom dokazovaní je evidentné, že obžalovaný sa zaoberal kúpou, predajom, zadovážením a prechovávaním najmä kokaínu.

Odvolací súd považuje za neopodstatnenú odvolaciu námietku obžalovaného B. spočívajúcu v tom, že jeho osoba mala byť výpoveďami svedkov vykreslená v rôznych vymyslených situáciách – ako napr. dovoz drog zo zahraničia, na ktoré si svedkovia pri výsluchu na súde na hlavnom pojednávaní už pamätať nemali. K uvedenému odvolací súd uvádza, že obhajoba poukazuje na to, že v konaní nebolo obžalovanému B. preukázané, že by psychotropná látka dovážal z cudziny, preto na základe vykonaného dokazovania okresný súd zohľadnil pri uznaní viny obžalovaného aj skutočnosti, ktoré pred súdom na hlavnom pojednávaní preukázané neboli, a preto z obžaloby vypustil skutočnosti, ktoré by zakladali vinu obžalovaného za dovoz drog zo zahraničia, nakoľko po vykonanom rozsiahlom dokazovaní súd nemal za preukázané, že by obžalovaný Krč dovážal psychotropné látky z cudziny, ani to, že by páchal trestnú činnosť po dlhší čas. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd považuje predmetné námietky obžalovaného ohľadom procesného postupu súdu za nedôvodné.

Obžalovaný poukázal len na to, že odvolanie podáva aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, čo má zakladať dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a obsahu napadnutého rozsudku však odvolací súd nezistil žiadne procesné pochybenia zo strany okresného súdu a nestotožnil sa tak s formálnymi námietkami obhajoby proti procesnému postupu súdu, ktoré rozsudku predchádzali, teda nezakladali zákonný dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Obžalovaný A. B. ďalej v dôvodoch svojho odvolania namietal odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Odvolací súd skúmal chyby v napadnutých výrokových rozsudku, najmä nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo to, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Pokiaľ ide o správnosť odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o preukázaní viny obžalovaného A. B. zo spáchania skutku uvedeného v napadnutom rozsudku okresného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Obžalovaný vo svojom odvolaní v podstate namieta, že súd pri hodnotení jednotlivých výpovedí svedkov postupoval formálne a nepostupoval dôsledne. Poukázal na výsluchy štyroch osôb (svedkov A. A., J. A., K. E., A. G.), ktoré mali tvrdiť, že od obžalovaného kupovali drogy, čo nebola pravda, pravdou však bolo, že s niektorými týmito osobami drogy užíval. Uviedol, že ich výpovede sú dôsledkom ich snahy pomôcť sami sebe v trestnom konaní (K. E., J. A.), svojim rodinným príslušníkom (A. A.) či ochrániť sa pred podozrením z obchodovania s drogami (A. G.). V jeho odvolacích námietkach ďalej poukázal na hodnotenie vykonaných dôkazov – že v jeho prípade nebol žiaden záchyt drog ako aj na použitie inštitútu nasadenia agenta, ktorý bol monitorovaný príslušníkmi PZ, u ktorého sa podľa obžalovaného mohlo jednať aj o provokáciu, keď sa jeho objednávky drog cez uvedené osoby stupňovali. Túto skutočnosť súd nepreskúmaval, nakoľko J. A. a K. E. mali využiť v ich trestnom konaní inštitút vyhlásenia o vine.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného A. B. namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v skutkovej vete napadnutého rozsudku majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku správne skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy preukázali vinu obžalovaného A. B. zo spáchania pokračovacieho zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1,

ods.3, písm. a), e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, s poukazom na § 135d) písm. c) Trestného zákona.

V súvislosti s tvrdením obžalovaného B. v dôvodoch odvolania ohľadom toho, že v jeho prípade nebol žiaden záchyt drogy, ale podľa neho celé jeho obvinenie stojí iba na svedeckých výpovediach, že záchyt bol u svedkov, ktorí boli za drogovú trestnú činnosť už odsúdení, pričom tento obchod bol monitorovaný príslušníkmi PZ za použitia agenta, pričom podľa obžalovaného sa objednávky agenta stupňovali, teda išlo o provokáciu zo strany agenta, odvolací súd poukazuje na to, že obžalovaný A. B. je zo spáchania skutku nie len výpoveďami svedkov A. A., K. E., J. A., N. B. a A. G., ako aj znaleckými posudkami a listinnými dôkazmi. V konaní bol podstatný dôkaz záchyt drog – kokaínu, ktorý bol zaistený prostredníctvom agenta (L. A.), na základe ktorých bolo možné znaleckým skúmaním určiť minimálne množstvo, kvalitu a hodnotu predmetného kokaínu, pričom hodnota bola vyššia ako 2.660 eur na čiernom trhu v danej oblasti. Inštitút agenta bol podľa odvolacieho súdu v predmetnom trestnom konaní použitý v súlade so zákonom, pri objednávkach z jeho strany sa nejednalo o provokáciu. Zo záverov znaleckých posudkov KEU PZ SR PPZ-KEU-BA-EXP-2019/7558 vyplýva, že zaistené a vydané veci od L. A. zo dňa 07.06.2019 obsahovali látku, ktorá obsahovala 9,733 gramu kokaínu s prímiesou levamizolu s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaínu 67,0 % hmotnostných, obsahujúca 6.521 mg absolútneho kokaínu, pričom predložené množstvo považoval ústav za minimálne 217 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), ktorého hodnota bola stanovená na 973,30 eur. Zo znaleckého posudku KEU PZ SR PZ Bratislava, číslo PPZ-KEU-BA-EXP-2019/7848 vyplýva, že zaistené a vydané veci od L. A. zo dňa 14.06.2019 obsahovali látku, ktorá obsahovala 21,177 gramu kokaínu s prímiesou levamizolu s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaínu 64,3 % hmotnostných, obsahujúca 13.617 mg absolútneho kokaínu, čo považoval ústav za minimálne 454 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), ktorého hodnota bola stanovená na 2.117,70 eur. Zo znaleckého posudku KEU PZ SR PPZ-KEU-BA-EXP-2019/8318 vyplýva, že zaistené a vydané veci od L. A. zo dňa 27.06.2019 obsahovali látku, ktorá obsahovala obsahoval 49,950 gramu kokaínu s prímiesou levamizolu s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaínu 65,9 % hmotnostných, obsahujúca 32.917 mg absolútneho kokaínu, čo ústav považoval za minimálne 1097 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), ktorého hodnota bola stanovená na 4.995 eur. Z vykonaného dokazovania zaistené množstvo drog celkovo 80,86 g kokaínu predstavuje v zmysle aktuálneho Trestného zákona (§ 135d písm. c) a Príloha č. 1 k Tr. zák.) značné množstvo zaistenej drogy.

V súvislosti s tvrdením obžalovaného B. v dôvodoch odvolania ohľadom toho, že svedkovia, ktorí ho usvedčujú sú nedôveryhodní, že ich výpovede sú dôsledkom snahy pomôcť sami sebe v trestnom konaní (voči svedkom J. A., K. E., A. A., ktoré bolo z tohto konania vylúčené na samostatné konanie a skončené právoplatným odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/135/2019 zo dňa 15.01.2020), odvolací súd poukazuje na to, že okrem zaistených drog, ktoré boli podrobené znaleckému skúmaniu a množstva listinných dôkazov, bola vina obžalovaného B. preukázaná aj výpoveďami svedkov: A. A., K. E., J. A., N. B. a A. G.. Okresný súd pri hodnotení dôkazov, sa s predmetnou námietkou obžalovaného vysporiadal už v napadnutom rozsudku, kde správne poukázal na to, že z výpovedí svedkov A. A., J. A. vyplýva, že s obžalovaným A. B. boli kamaráti a od obžalovaného v rokoch 2017 - 2018 kupovali kokaín a to asi pol roka, pričom za kokaín obžalovanému platili za jeden gram sumu 100 eur. Svedok J. A. vo svojej výpovedi taktiež uviedol, že sused B. ho požiadal o zabezpečenie 10 gramov, on oslovil svedka K. E., aby tento zabezpečil od obžalovaného A. B., čo svedok aj urobil, obžalovaný K. E. kokaín predal, následne mu ho odovzdal a on mu zaň zaplatil. Túto výpoveď potvrdil svedok K. E., ktorý uviedol, že je pravdou, že mu písal J. A. správu, že potrebuje kokaín pre svojho kamaráta, preto on išiel za obžalovaným A. B., od tohto prevzal kokaín a to v troch prípadoch a tento zaniesol v dvoch prípadoch J. A. a raz osobe, ktorá ho od neho žiadala, pričom sa jednalo o agenta, všetky peniaze za predaný kokaín od J. A., resp. od toho agenta zaniesol obžalovanému A. B.. V konaní bolo preukázané, že obžalovaný B. predával kokaín týmto osobám aj pre ich potrebu, obžalovaný mal kokaín uložený doma v zásuvke a mal aj vytvorené mŕtve schránky pri dome v Pravenci, v Bojniciach, pri strome. Z výpovede svedka G. mal súd preukázané, že mu obžalovaný predal kokaín v lete v roku 2017 až 2018 a to v Prievidzi, na nezistenej čerpacej stanici PHM Slovnaft, a to 3 gramy kokaínu za sumu 300 eur a asi o mesiac neskôr mu kokaín predal aj v Bratislave, na O. I. G. G. a to konkrétne 1 gram kokaínu za sumu 100 eur. Svedkovia: J. A., A. A. a K. E., boli odsúdení za to, že pôsobili ako dealeri pre obžalovaného A. B., pričom boli dlhoroční kamaráti, teda súd nezistil skutočnosti, teda dôvod, pre

ktorý by krivo obviňovali obžalovaného zo žalovaného skutku. Preto na základe všetkých vykonaných dôkazoch, mal okresný súd správne vinu obžalovaného B. tak ako bola uznaná v napadnutom rozsudku za preukázanú, a to pre pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods.1, ods.3 písm. a), e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, s poukazom na § 135d) písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 40/2024 Z.z., pretože neoprávnene kúpil a následne predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, t.j. psychotropné látky predával viac ako trom osobám, pričom predané množstvo omamnej látky presahuje značné množstvo.

Z vyššie uvedeného je odvolací súd toho názoru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel ku konkrétnym záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal obžalovaný B. v dôvodoch svojho odvolania. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Z dôvodov podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Podľa obžalovaného mal súd prihliadnúť aj na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku ako aj na skutočnosť, že je netrestaný a podľa neho mohol súd trest uložiť pod spodnú hranicu trestu odňatia slobody za daný skutok. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému v prejednávanom prípade.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne ustálil v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. priťažujúce a poľahčujúce okolností keď u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. ani žiadne priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zák. Okresný súd správne obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že viedol riadny život, s poukazom na priestupkovú minulosť obžalovaného. Zároveň súd správne obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. p) Tr. zák., nakoľko v danej veci sa jedná o závažnú drogovú trestnú činnosť a bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, pričom obžalovaný od začiatku trestného stíhania vinu popiera, s orgánmi činnými v trestom konaní ani so súdom nespolupracuje, preto ohľadom dokazovania jeho viny bolo vykonané rozsiahle dokazovanie jednak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom, preto čas od spáchania skutku po vyhlásenie rozsudku v danom prípade nie je neprimerane dlhý, pričom samotná obžaloba na súd bola podaná dňa 28.02.2023 rozsudok bol vyhlásený dňa 09.07.2025. V danej veci tak ako okresný ani odvolací súd nezistil také mimoriadne okolnosti prípadu ani pomery páchatela, pre ktoré by súd aplikoval ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak, ako to v závere odvolania navrhol obžalovaný Krč. Okresný súd tak správne ukladal obžalovanému trest na samotnej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (trest odňatia slobody na 7 až 15 rokov za trestný čin podľa § 173 ods. 3 Tr. zák.). Podľa správneho právneho posúdenia bolo potom prihliadané na priťažujúce a poľahčujúce okolností, a uložený trest je na samej minimálnej dolnej hranici trestnej sadzby. Uloženie nepodmienečného trestu súd vzhľadom k okolnostiam spáchania skutku a osobe páchatela uložil správne.

Pochybenie zo strany okresného súdu odvolací súd teda vo výroku o treste odňatia slobody nezistil. Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu obžalovaného B. na základe zistených skutočností jeho prípadu, významných pre určenie druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., odvolací súd poukazuje na to, že na základe okresným súdom správne zistených skutočností, významných pre posúdenie závažnosti trestného činu, spáchaného obžalovaným v prejednávanom prípade, ani odvolací súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by viedli k záveru o potrebe ďalšieho zvýšenia uloženého 7-ročného nepodmienečného trestu odňatia slobody u obžalovaného s poukazom na závažnosť trestného činu ako aj na osobu páchatela.

Odvolací súd za správny a zákonný posúdil aj napadnutý výrok súdu prvého stupňa o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do minimálneho stupňa stráženia s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Vychádzajúc z toho, že ani podľa názoru odvolacieho súdu neboli v prejednávanej veci zistené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu obžalovanému vo vyššej výmere, ako v dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, odvolací súd nepovažoval za dôvodný názor obžalovaného v odvolaní o neprimeranej prísnosti trestu, uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Z tohto dôvodu odvolací súd dodáva, že okresný súd sa správne vysporiadal v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. so všetkými okolnosťami prejednávanej trestnej veci, keď sa zaoberal aj osobou obžalovaného a jeho sklonmi k páchaniu drogovej trestnej činnosti ako aj skutočnosťou, že obžalovaný spáchal predmetný trestný čin, za čo v konečnom dôsledku správne ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody na samotnej dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby.

Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd ďalej skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní obžalovaného nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávajúci trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanej veci nezistil existenciu akýchkoľvek väd napadnutého rozsudku uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri k nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.